

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 26. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm682.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ja, endelig maae jeg spørge om han ikke synes, han har selv baaret sig en Smule dumt ad med at sige, han vil ikke have med mit Troessystem at gjøre? Det er jo dog hans Hjertens Attraa at slaae mig ihjel for Sandheds Skyld, saadan hvad vi Lærde, dog det er sandt, lærde er da nok ingen af os to, altsaa hvad de Lærde kalde at slaae hinanden ihjel paa en honet Maade, det vil da sige, han læsde vist gjerne et Privatissimum gratis over Akustiken, dersom han kunde leve den Dag, at Ingen hørde efter min Tale, og nu veed han ligesaa godt som jeg, at jeg bryder mig ikke stort om at Man siger jeg er en Dosmer i verdslige Ting, ret en Sinke ikke alene i Videnskaberne over alle Videnskaber, i Professorens Physica og Mathesis og Søren Mathisen, men selv i de Smaating, hvori jeg kanskee dog kunde nogenlunde hamle op med Professoren, in mythologicis, historicis atq. poeticis, ja, naar saa skulde være, selv i det, hvori jeg uden at stikke dybt dog kanskee kunde stikke Professoren, jeg mener i Kiendskab baade til Bibelens og Platos egne Tungemaal; som sagt, Prof. veed jo, foruden al sin øvrige Viisdom som jeg ikke veed Størrelsen paa, og den Smaating som vi er begge om at vide, at om han fik mig gjort til en Sinke baade i det han forstaaer 27og ikke forstaaer, og Folk dog alligevel blev ved at troe at jeg lærde Sandheds Vei til Salighed, ikke af min egen Viisdom, men efter den gamle Bog de selv kunde læse og det Guds Vidnesbyrd de selv kan annamme, at da vilde jeg sige ganske rolig med gamle Morten: laß fahren dahin, Sie haben kein Gewinn, das Reich muß uns doch bleiben. Naar altsaa Prof. vil frelse de arme Sjæle jeg har forvirret i deres Christendom, og have ret noget for sin Umage, da kommer han saamæn til at bide i et surt Æble og prøve mit Troessystem, og rive det ned, og det skader jo ikke at jeg er dum, des lettere er jeg jo at rive af Pinden. Det var sagtens større Ære at nedlægge en Goliath, som Schelling f. Ex. der jo ogsaa forvirrer Folket, men deels lader det ikke til Prof. har Mod paa saadanne Folk, deels er det jo ikke, som Man tydelig seer for Ærens, men for Næstens Saligheds og gode Navns og Rygtes Skyld, Professoren strider, og endelig var det kanskee ikke saa lille en Ære at slaae mig aandelig ihjel, ikke for min egen Skyld, men fordi der dog kan være dem der troer at jeg har vor Herre med mig, og det er dog vel en Mand, hvis Dømmekraft Prof. har saamegen Respekt for i det Mindste, at han maatte kalde det et Karlestykke at slaae ham af Marken. Desuden for at gientage det endnu engang, maae Prof. endelig bevise at jeg fører en falsk Lærdom, naar han ikke vil høre ilde hos alle skikkelige Folk, som den der falskelig befører An28dre, en Ting hans eget Titelblad minder ham om er en slem Lyde, ja hele Verden vil sige om ham at han er den daarlige Mand, som begyndte at bygge et Taarn, og havde ikke forud beregnet om han havde de Ting, som hørde til det at fuldkomme, saa de som det see maae lee.